

Ro

Introducere

A treia oară

Timpul SFÂNTULUI DUH !!!

În toate timpurile, Dumnezeu a trimis clarvăzătorii și profeții Săi către oameni atunci când aceștia s-au rătăcit și s-au rătăcit. La fel și în vremea noastră, și astăzi, în aceste zile, în care 144.000 de ființe spirituale, dintre care multe sunt încarnate în prezent și trăiesc pe pământ, în timp ce celelalte sunt în lumea de dincolo și lucrează de acolo, au fost sigilate de Hristos pentru a lua cu asalt porțile iadului ca profeți și luptători de rugăciune și pentru a ajuta Lumina să pătrundă într-o lume tot mai pătrunsă de întuneric.

Fiecare culege ceea ce a semănat în numeroasele sale vieți pe pământ - faptele bune sunt răsplătite cu fericire, iar faptele rele sunt judecate inexorabil și sever de propria conștiință. Timpul egoismului s-a încheiat - iată ce trebuie să înțelegem prin sfârșitul lumii.

Timpul Duhului Sfânt a sosit și aceasta este revenirea promisă a lui Isus Hristos - pentru că multe lucruri ar mai fi trebuit să ne spună atunci, dar noi nu am fi fost capabili să le înțelegem atunci - dar acum suntem pregătiți pentru aceasta și de aceea Hristos vorbește din nou oamenilor - și de data aceasta o face în mod spiritual - și aceasta din 1884 până în 1950, către purtătorii de cuvânt echipați de el în Mexic!

"Mai am încă multe să vă spun, dar nu le puteți suporta acum. Dar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci el nu va vorbi de la sine, ci va spune ceea ce va auzi, și vă va vesti ceea ce va veni. El mă va transfigura, căci va lua ceea ce este al meu și vi-l va vesti. Tot ceea ce are Tatăl este al meu. De aceea am zis: "El va lua din ale mele și vi le va vesti vouă" (Ioan 16, 12-15).

Roque Rojas - o reîncarnare a profetului Ilie - a fost folosit de Hristos ca un instrument pentru a-i pregăti calea, așa cum a făcut-o și Ioan Botezătorul, care era și el o reîncarnare a lui Ilie - a deschis locuri de întâlnire în suburbiile mexicane cu oameni foarte simpli. Aceștia au fost din nou reîncarnări ale israeliților, care de data aceasta s-au întrupat în Mexic cu sarcina de a primi cea de-a treia revelație a lui Hristos în mod spiritual, prin intermediul Duhului Sfânt, ca purtători ai vocii, prin intermediul organului lor de înțelegere, și de a o scrie și a o lăsa ca moștenire umanității.

Aceste 366 de învățături ale lui Iisus Hristos din Mexic, din care a fost compilat "Al treilea testament", sub forma unui compendiu cu peste 70 de capitole pe 684 de pagini, mai întâi în spaniolă și apoi și în multe alte limbi, au fost publicate în 12 volume sub titlul: "Cartea vieții adevărate".

Cele trei ori

(Citat din Cartea vieții adevărate)

Prima dată (Tatăl)

La începutul Primului Timp, Dumnezeu încă mai putea comunica spiritual cu copiii Săi prin intermediul unor aleși. Ei au auzit vocea Sa spirituală care îi ghida. Dar când această legătură s-a pierdut ca urmare a materialismului crescând al copiilor Săi, Dumnezeu a căutat un mijlocitor. El a echipat un om prin care să se poată comunica cu poporul Său. Moise a fost instrumentul ales prin care a anunțat cele Zece Porunci care vor oferi îndrumări pentru viață, mai întâi poporului Israel și mai târziu întregii lumi. Moise, cu cele Zece Porunci și instrucțiunile detaliate, simbolizează Primul Timp în care Dumnezeu s-a revelat copiilor Săi ca și Creator, unicul Dumnezeu, în dreptatea Sa necruțătoare (Dumnezeu Tatăl din Treime).

A doua oară (Fiul)

Când timpul s-a împlinit, Dumnezeu a trimis pe singurul Său Fiu născut. Duhul lui Dumnezeu s-a făcut om în Isus și a locuit printre oameni. În învățăturile Sale, El a dezvăluit iubirea divină, iar prin viața și moartea Sa sacrificială a oferit omenirii exemplul perfect; prin urmare, El a fost Maestrul divin care a îndeplinit cele zece porunci ale primei ere prin iubirea care și-a găsit cea mai înaltă expresie pe cruce, când S-a sacrificat pentru omenire. Iisus simbolizează a doua eră (Dumnezeu Fiul Trinității).

A treia oară (Duhul Sfânt)

Iisus nu a putut dezvălui totul în timpul vieții Sale pe pământ, deoarece omenirea nu era încă pregătită pentru aceasta. Cu toate acestea, El a anunțat că Tatăl va trimite Mângâietorul, Duhul Sfânt. Acest al treilea timp a fost inaugurat de Ilie, al cărui Spirit a luminat un instrument desemnat de Dumnezeu. A fost un om simplu, pe nume Roque Rojas; el, ca și Ioan Botezătorul, a fost precursorul pentru ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, Duhul Adevărului, să se manifeste printre oameni. În 1866, Spiritul lui Ilie a proclamat prin intermediul Cuvântului său Mediator: "Eu sunt Ilie, Profetul primei ere, cea a Transfigurării de pe Muntele Tabor; pregătiți-vă...". Acei ascultători care aveau darul viziunii spirituale i-au văzut atunci pe Isus, Moise și Ilie, așa cum au experimentat ucenicii la transfigurarea lui Isus pe muntele Tabor. Aceasta este confirmarea celor trei mari epoci și că Ilie simbolizează cea de-a treia epocă, în care comunică Duhul Adevărului, sau: a doua venire a lui Hristos în Duh (Dumnezeu Duhul Sfânt al Treimii).

Dumnezeu Își livrează revelațiile într-o ordine perfectă:

Doctrina iubirii ne-a fost dată prin Isus (a doua oară), după ce aveam deja o cunoaștere suficientă a neprihăririi lui Dumnezeu (prima oară). Și astfel vom putea primi în noi înșine învățătura adevărului și a înțelepciunii în măsura în care îndeplinim învățăturile iubirii (A treia oară).

Acesta este cel de-al treilea timp - timpul lui Ilie - timpul Duhului Sfânt; a început în 1866 în Mexic cu scrierea Cărții Adevăratei Vieți, care în cele din urmă culminează în Compendiul celui de-al treilea Testament. Este vorba despre doctrina spiritualizării tuturor oamenilor și despre pregătirea pentru domnia de 1000 de ani a lui Hristos și pentru venirea Împărăției Sale de pace pe pământ.

Dumnezeu locuiește în fiecare ființă umană și Dumnezeu este Tatăl și Creatorul tuturor ființelor, fie că sunt în această lume sau în cea viitoare - toți sunt copiii Lui. Omul este o ființă spirituală întrupată, creată de Dumnezeu la începutul creației. Aceste ființe spirituale au trecut prin multe încarnări pentru a se perfecționa, mai întâi în alte lumi mai perfecte, iar acum și pe planeta Pământ de ispășire, care este însă și ea o școală de spiritualizare.

Fiecare om are o scânteie a lui Dumnezeu în el - conștiința. Conștiința ghidează spiritul omului - spiritul ghidează sufletul omului, iar sufletul ghidează mintea omului și corpul său. Omul trebuie să se spiritualizeze și să învețe comuniunea directă cu Dumnezeu, indiferent de confesiune, credință, culoare, naționalitate, dincolo de doctrine, închinare la forme exterioare și culte false, biserici de piatră, fariseism și învățături false de lumină falsă! (Antihrist)

Dumnezeu Însuși vrea să ghideze și să conducă fiecare ființă umană prin intermediul scânteii divine din inimă, care este inerentă fiecărei ființe umane, adică în spiritul omului, care este conștiința. Și face acest lucru cu respect pentru voința liberă a omului, ca un tată iubitor și tandru care știe întotdeauna ce este mai bine pentru copilul său.

Omul trebuie să învețe să-și deschidă spiritul, să-și audă inima și vocea lui Dumnezeu în el, să se lase instruit, inspirat și călăuzit de Dumnezeu, atunci viața lui va deveni o binecuvântare pentru el și pentru ceilalți.

Sarcina omului este de a săvârși fapte de iubire și de milă pentru a plăcea și a deveni asemenea lui Dumnezeu Tatăl său, adică pentru a se desăvârși pe sine însuși, astfel încât să se poată apropia de Dumnezeu. Scopul său este să atingă perfecțiunea cu ajutorul propriilor eforturi și prin harul lui Dumnezeu, pentru a putea să se întoarcă acasă la Tatăl pentru totdeauna și apoi să trăiască cu El în veșnicie. Acesta este un drum lung, pe care fiecare om, fiecare ființă spirituală trebuie să-l parcurgă pas cu pas, iar pentru aceasta are nevoie de învățăturile divine, care au puterea de a purifica spiritul și de a desăvârși ființele spirituale.

Cele șapte pecetei

"Cartea Vieții", cunoscută din Apocalipsa lui Ioan cu cele șapte pecetei, conține istoria omenirii așa cum a fost ea prevăzută de Dumnezeu. Este împărțită în șapte capitole majore, fiecare cu o pecete specială. Aceste pecetei au fost desprinse de Hristos pentru ca lumina conținută în capitolul respectiv al Cărții Vieții, voința și planul educațional al lui Dumnezeu, să poată lucra și să se realizeze în lumea oamenilor. Astfel, doctrina principală a etapei spirituale respective de dezvoltare a omenirii este simbolizată într-un eveniment simbolic de către unul dintre cei aleși de Dumnezeu, ca îndrumător și model al acestei epoci și al tuturor timpurilor ulterioare. - De la începutul Erei a treia, "Cartea vieții" a fost deschisă la cea de-a șasea pecete.

Primul sigiliu: Sacrificiul

În legătură cu acest subiect, Domnul ne spune în noul Său Cuvânt: "Prima dintre aceste etape de dezvoltare spirituală în lume este simbolizată de Abel, primul slujitor al Tatălui, care a oferit lui Dumnezeu jertfa sa ispășitoare. El este simbolul sacrificiului. Invidia s-a ridicat împotriva lui." (U.(=Nr. instrucțiunii și versetului) 161:54)

Din capitolul 4 din Geneza, știm că Cain și Abel au adus lui Dumnezeu arderea de tot. Pe cea a lui Abel, Dumnezeu a privit-o cu bunăvoință, pentru că a fost dată cu o inimă inocentă și curată. Dar pe cea a lui Cain, Dumnezeu a respins-o pentru că Cain nu era curat la inimă. Acest lucru l-a înfuriat foarte tare pe Cain și, din invidie și ură, l-a ucis pe fratele său Abel. Cu toate acestea, semnificația profundă a acestei povestiri biblice este că Abel - pe lângă arderea de tot materială - i-a oferit lui Dumnezeu și jertfa spirituală a patimilor sale umane pământești. Prin urmare, inima lui era inocentă și pură. Această purificare a ființei sale este astfel simbolul însuși al jertfei. Pe scurt, putem spune: prima pecete înseamnă că trebuie să ne sacrificăm patimile păcătoase, că spiritul domină materia și că, astfel, ajungem la unirea spirituală cu Tatăl nostru ceresc.

Al doilea sigiliu: Credința

Ea este simbolizată de Noe. Oamenii nu au ținut seama de învățătura primei peceti, ci, abuzând de liberul lor arbitru, s-au lăsat dominați de patimile rele ale materialismului. În Geneza 6:3 și următoarele citim: "Atunci Domnul a zis: "Oamenii nu vor mai fi pedepsiți de Duhul Meu, pentru că sunt carne. Le voi da încă o sută douăzeci de ani. . Și când Domnul a văzut că răutatea oamenilor era mare pe pământ și că toate gândurile și faptele din inimile lor erau rele pentru totdeauna. ... a zis: "Voi nimici de pe fața pământului pe oamenii pe care i-am creat... . Dar Noe a găsit har în ochii Domnului... . Noe a fost un om evlavios, fără vină, și a dus o viață evlavioasă în zilele sale. . . " Poporul a disprețuit avertismentul lui Dumnezeu și nu a crezut în termenul stabilit pentru a-și îndrepta căile. Doar unul singur a crezut, Noe. El a fost ales de Domnul pentru a fi instrumentul Său pentru a începe din nou cu o nouă umanitate după Potop. - A fost nevoie de o credință puternică pentru a duce la îndeplinire toate decretul lui Dumnezeu, care erau, de asemenea, destul de extraordinare la acea vreme și, prin urmare, au fost luate în derâdere de oameni. Dar Noe a avut încredere în Dumnezeul său și a acționat așa cum i s-a poruncit. Credința a fost arca salvatoare pentru Noe, nu numai la propriu, ci și la nivel spiritual, iar până în ziua de azi credința este o putere salvatoare pentru fiecare credincios. Nu este o coincidență nici faptul că Avraam, celălalt mare erou al credinței, a trăit chiar în timpul celei de-a doua peceti.

Al treilea sigiliu: Puterea spirituală

Ea este simbolizată de Iacov. Dumnezeu i-a dat lui Iacov numele spiritual "Israel", care înseamnă "puternic". Iacov sau Israel a întâlnit multe adversități și pericole în viața sa - cu care Dumnezeu l-a pus la încercare - dar pe care a reușit să le depășească datorită puterii spirituale care era în el. El a devenit pentru popor un simbol al puterii spirituale pe care trebuie să o dobândim pentru a putea îndura cu răbdare și dăruire încercările pe care Dumnezeu ni le trimite. Datorită calității spirituale menționate mai sus, Dumnezeu l-a ales să fie progenitorul poporului Israel, în sensul că din cei 12 fii ai săi au ieșit cele 12 seminții. De asemenea, Iehova a putut face cunoscută o mare revelație spirituală prin el.

Din Vechiul Testament cunoaștem povestea cunoscută sub numele de "scara către cer" (Geneza 28:10 și următoarele): Iacov a văzut în vis o scară care se afla pe pământ și ajungea până la cer, iar îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea. În vârful scării se afla Domnul. În imagini simbolice, Dumnezeu arăta astfel dezvoltarea spiritului. Spiritul nostru trebuie să devină mai matur și mai pur pentru a se înălța pas cu pas. Putem aprecia că nu este posibil ca spiritul nostru să atingă puritatea necesară pentru a urca scara până când nu suntem cu Dumnezeu într-o singură viață umană, la prima încercare, ca să spunem așa. Este nevoie de multe încercări, de multe incantații, pentru a urca de fiecare dată câteva trepte, în funcție de maturitatea pe care a atins-o spiritul nostru. Astfel, Domnul ne îndeamnă să nu stăm pe scară, adică să progresăm în mod constant în dezvoltarea noastră spirituală, pentru că altfel îi împiedicăm pe cei care vin după noi în dezvoltarea lor spirituală. - Îngerii lui Dumnezeu care coboară pe scară sunt spiritele avansate de lumină pe care Domnul le trimite jos pentru a-i ajuta pe cei care urcă. Aici se exprimă din nou faptul că Dumnezeu nu ne lasă singuri pe drumul spre casă, ci ne oferă ajutorul Său. Calea pentru a obține atributul celei de-a treia peceti este de a ține cont de învățăturile celor două precedente: numai prin sacrificarea patimilor inferioare și

prin credința neclintită, Dumnezeu poate face ca scânteia Spiritului care trăiește în noi să devină o mare putere.

Al patrulea sigiliu: Legea

Ea este simbolizată de Moise. Dumnezeu l-a ales să elibereze poporul lui Israel din robia egipteană și, prin el, a dat poporului cele zece porunci și multe porunci care au făcut cunoscută voia lui Dumnezeu. Cele Zece Porunci au devenit baza tuturor legilor umane și, dacă ar fi fost respectate cu credincioșie, omenirea ar fi urmat calea cea bună: cea a adevăratei închinări la Dumnezeu, a dreptății, a ordinii și a respectului față de aproapele. Dar nerespectarea Legii divine, adică neascultarea omului față de voința lui Dumnezeu, a adus omenirea în pragul abisului.

Al cincilea sigiliu: Dragostea

Ea este reprezentată de Isus. În El, Dumnezeu a devenit om din dragoste pentru noi. Viața Sa a fost un exemplu perfect, iar învățătura Sa o glorie unică a iubirii, care și-a găsit cea mai înaltă împlinire atunci când și-a dat viața pentru noi. De aceea, El a putut rezuma învățăturile Sale în cuvintele: "Vă dau o poruncă nouă: "Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții" (Ioan 13:34).

Și, într-adevăr, în această poruncă nouă a iubirii este cuprinsă întreaga lege. Respectarea ei până la ultima consecință va aduce Împărăția spirituală a lui Dumnezeu pe acest pământ. În lumea de dincolo, acest lucru este deja valabil, deoarece iubirea este condiția prealabilă și fundamentul împărăției spirituale.

Al șaselea sigiliu: Înțelepciunea

Cea de-a șasea pecete este simbolizată - ca preludiu și etapă pregătitoare a Erei a treia - de Ilie, profetul și marele luptător din Vechiul Testament, care, după ce și-a încheiat misiunea, s-a dus la cer într-un "car de foc" (2 Regi 2:14),

Prin această reprezentare figurativă ni se arată că spiritul lui Ilie este războinicul plin de lumină al lui Dumnezeu. Potrivit mărturiei lui Isus, acest duh heruvimic s-a întrupat și în Ioan Botezătorul (Matei 11, 7-14), care a pregătit inimile pentru ca Isus să poată pune în ele învățătura Sa. De asemenea, el a deschis calea Domnului în timpul nostru, la întoarcerea Sa spirituală și, ca un prinț angelic puternic, transmite tuturor spiritelor și lumilor lumina Duhului Sfânt, Înțelepciunea Divină, care curge din cea de-a șasea pecete sau capitol deschis al Cărții Vieții, ale cărei învățături și revelații Domnul însuși le-a făcut cunoscute prin instrumente alese până în anul 1950. Dar timpul celui de-al șaselea sigiliu nu s-a încheiat aici. Lumina celei de-a șasea pecetei va continua să strălucească asupra omenirii până când aceasta va recunoaște revelațiile lui Hristos la a doua Sa venire și se va spiritualiza. Vizitele care au loc în același timp vor ajuta la această dezvoltare, astfel încât spiritele să primească adevărul și înțelepciunea lui Dumnezeu. În acest fel, omenirea va fi pregătită pentru cea de-a șaptea pecete.

A șaptea pecete: Finalizarea

Cu cea de-a șaptea pecete, lucrarea de răscumpărare este încheiată, la fel cum în ziua a șaptea, la figurat vorbind, creația a fost terminată. Spiritul a încheiat lunga și dureroasă călătorie și se află din nou în cea mai strânsă comuniune cu Tatăl său, de la Spirit la Spirit. Fiul neascultător se întoarce acasă, în casa Tatălui, s-a învins pe sine și lumea. - Simbolul celei de-a șaptea pecetei este însuși Tatăl Ceresc, care va fi scopul final al acestei căi dificile de dezvoltare și purificare a spiritelor. Cea de-a șaptea pecete nu a fost încă deschisă. Poate că unuia sau altuia dintre spirite, datorită maturității sale spirituale, îi este deja acordat să experimenteze o mică prefigurare a ceea ce va aduce cea de-a șaptea pecete. Dar pentru întregul Israel și pentru întreaga omenire, generații vor mai trebui să vină și să plece, mulți ani de încercări vor trebui să cadă, multe lacrimi vor trebui să purifice inimile, până când va veni pentru toți timpul cel mai mare: timpul comuniunii constante cu Tatăl.

III Poporul lui Israel

În învățături, Domnul vorbește adesea despre "poporul lui Israel", "poporul Meu" sau pur și simplu "poporul". Acest lucru nu se referă în niciun caz la națiunea mexicană în mijlocul căreia au avut loc mitingurile. Se referă la statul Israel? - Nu. - Pentru a evita erorile, iată o scurtă explicație a originii numelui "Israel" și a celor cărora li se adresează în revelații "poporul lui Israel". Studentul Bibliei cunoaște povestirea din Vechiul Testament, potrivit căreia Iacov, în timpul unei situații dificile din viață, s-a luptat în timpul nopții cu un "om" până la ivirea zorilor. "Omul" nu l-a putut învinge și în cele din urmă i-a spus: "Nu te vei mai numi Iacov, ci Israel, pentru că te-ai luptat cu Dumnezeu și cu

oamenii și ai cedat". Și Dumnezeu i-a reînnoit lui Iacov promisiunea Sa: "Sămânța ta va fi ca țărâna pământului și tu vei fi răspândit spre seară și spre dimineață, spre mieznoapte și spre mieznoapte; și prin tine și prin sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului" - Israel este un nume spiritual și înseamnă "puternic". Trebuia să fie o comunitate puternică, spirituală, care să includă tot poporul, o națiune a lui Israel numeroasă și puternică. Și Dumnezeu a dat poporului Țara Făgăduinței pentru ca acesta să trăiască în pace în ea și să-și aprofundeze legătura spirituală cu El. Cu toate acestea, în conformitate cu legământul încheiat cu Dumnezeu, a fost pusă condiția ca acesta să facă cunoscut tuturor popoarelor de pe pământ adevăratul cult al unicului Dumnezeu și adevărul învățăturilor Sale, adică să fie un popor preoteșc.

Vechiul Testament oferă o descriere vie a dezvoltării națiunii Israel de-a lungul secolelor. Curând a devenit vizibilă o diviziune în cadrul acestuia: pe de o parte, grupul mic, pe care dorim să-l numim Israelul spiritual, deoarece acesta a menținut contactul spiritual cu Dumnezeu și din mijlocul căruia au apărut conducătorii înțelepți ai poporului și marii profeți. Pe de altă parte, majoritatea, pe care o vom numi Israelul materialist, pentru că a folosit binecuvântările divine de mare înțelepciune, perseverență și energie exclusiv pentru a obține putere și bogăție. Această neascultare față de legământul încheiat cu Dumnezeu a adus deseori încercări severe asupra poporului lui Israel, care erau din vina lor, deoarece bogăția, puterea și mândria lor au provocat practic națiunile vecine să se războiască împotriva lor. În necazuri și strâmtorări, poporul a strigat către Dumnezeul lor, dar pocăința a durat doar până când și-a recăpătat libertatea și a intrat în bunăstare.

În timpul numeroaselor încercări, minoritatea Israelului spiritual a trăit neabgătată în seamă, dar plină de credință și speranță în Mesia. De aceea, El a putut deveni om în mijlocul lor, în Isus, pentru a atrage din nou atenția poporului Său asupra misiunii Sale spirituale printre națiuni și pentru a-i pregăti pentru aceasta. Israelul spiritual l-a urmat și a fost fericit să asculte Cuvântul Său.

Majoritatea, Israelul materialist, abia dacă l-a luat în seamă, iar Biserica oficială l-a respins cu fermitate. Se aștepta ca un om puternic, un războinic puternic, să rupă dominația romanilor și să ridice un Israel pământesc, glorios și invincibil. Dar Mesia a fost umil și a mărturisit: "Împărăția mea nu este din lumea aceasta". Atunci dezamăgirea lor a fost atât de mare încât l-au condamnat ca fiind un agitator și un blasfemiator și au pus să fie răstignit. - Astfel, a avut loc un eveniment de o semnificație extraordinară: împărțirea vizibilă între Israelul spiritual și cel materialist.

Israelul spiritual s-a adunat în jurul apostolilor, iar în mica mulțime s-a maturizat curând cunoașterea pe care apostolul Petru a pus-o în cuvintele: "Acum înțeleg cu adevărat că Dumnezeu nu se uită la persoană, ci în orice fel de popor, cel ce se teme de El și face ce este drept, este plăcut Lui". - Așadar, nu numai evreii fac parte din Israelul spiritual, ci și cei din toate religiile și națiunile care cred și acționează în baza cuvintelor lui Hristos, deoarece este o comunitate spirituală și, prin urmare, nu este legată de națiuni. Israelul materialist, în efortul său fanatic de a se debarasa de stăpânirea romană, a suferit o severă înfrângere războinică și, după distrugerea Ierusalimului în anul 70 d.Hr., a încetat să mai fie o națiune, iar evreii au fost împrăștiați în întreaga lume. O judecată teribilă și-a provocat Israelul materialist prin neascultarea de legile divine și prin respingerea lui Mesia. Profeția lui Iisus s-a împlinit neconținut la vederea magnificului templu din Ierusalim: "Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră peste piatră care să nu fie sfărâmată". Și iarăși: "Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe profeți și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să-ți adun copiii, cum își adună găina puii sub aripi, și n-ați vrut! Iată, casa ta va fi lăsată pustie pentru tine". - De-a lungul secolelor care au urmat, ei au fost o minoritate nedorită peste tot, suferind opresiuni, umilințe și greutate. Dar acum, la aproape 2000 de ani de la acele evenimente teribile și de la diviziunea vizibilă rezultată între Israelul spiritual și cel materialist, are loc din nou o schimbare de o importanță inimaginabilă. Israelul spiritual, care, ca minoritate abia observată printre popoarele pământului, era un grup slab și puțin influent, se trezește și se adună. Hristos, în întoarcerea Sa spirituală, vorbește cu "Israelul după Spirit". El unește acum toate "semințele împrăștiate ale lui Israel" pentru a-i echipa spiritul și a-l trimite în luptă până când va realiza salvarea și spiritualizarea rasei umane. Instrucțiunile în acest sens sunt noile revelații ale lui Hristos adunate în cele 12 volume ale "Cărții vieții adevărate". Pe de altă parte, avem un Israel materialist. Lung și dureros a fost pelerinajul său de când l-a alungat din sânul său pe Cel care i-a oferit Împărăția Sa ca pe o nouă moștenire. Dar vremurile celei mai grele asupririi au trecut; s-a îmbogățit, iar cu ajutorul banilor își exercită o mare influență. A crescut

puternic și mândru, iar ramura naționalistă s-a așezat din nou ca națiune, vechile tradiții religioase s-au trezit. Crede că împlinește legile lui Iehova și ale lui Moise, dar în realitate se închină în continuare la vițelul de aur. Este departe de a-și înțelege și de a-și îndeplini misiunea spirituală. Acest lucru nu trebuie interpretat ca un reproș unilateral la adresa evreilor sau a națiunii israelite; toate națiunile pământului - poate cu excepția unor mici minorități - sunt materializate și "dansează în jurul vițelului de aur". - Dacă în această explicație se face o mențiune specială despre Israelul materialist, aceasta se datorează faptului că acest tratat tratează Israelul spiritual și cel materialist și afirmă că acesta din urmă nu-și îndeplinește - încă - sarcina stabilită de Dumnezeu de a fi poporul preot printre națiunile pământului.

Involuntar ne întrebăm: ce se va întâmpla în continuare? - Nu trebuie să uităm că Dumnezeu a făcut mari promisiuni poporului Israel și că nu le va încălca niciodată. Dar, în acest fel, trebuie să fim conștienți că promisiunile de binecuvântare pe care Dumnezeu le-a făcut lui Iacov cu privire la sămânța sa se referă la spirit, așa cum și numele de mai târziu al lui Iacov, și anume Israel, este un nume spiritual. Este o greșală să credem că promisiunile se referă la materie, adică la tribul poporului sau la starea actuală a lui Israel. Dacă ar fi fost așa, atunci profeții și mesagerii lui Dumnezeu s-ar fi ridicat în continuare în ea. - Dar va veni vremea când Israelul, care acum este încă materialist, se va uni cu Israelul spiritual și cei doi vor forma din nou o unitate, o singură națiune a lui Israel. Dar când se va întâmpla acest lucru? - Atunci când Israelul materialist renunță la bani, putere și mândrie și recunoaște noile revelații ale Domnului - ceea ce probabil va fi posibil doar după o altă vizită foarte severă - și strigă cu lacrimi de durere: Isus a fost Mesia, iar Hristos este și pentru noi "calea, adevărul și viața".